

"frutsels"

Kerst is, zegt men, een familiefeest. Nu is mijn familie aardig uitgedund. Maar op Tweede Kerstdag gaan we behangen met pakjes vol strikken en tierelantijnen op weg. Vanavondnog op internet een klok besteld, waarvan de wijzerplaat gevormd wordt door een foto van mijn dochter en haar vriend. Daar brengen we de Tweede Kerstdag door. De Eerste Kerstdag gaan we even langs bij mijn schoonouders. Mijn schoonmoeder is lief, mijn schoonvader verre van dat. Maar hij past wel bij Kerst, want hij had model kunnen staan voor Ebenezer Scroodge. Alleen hebben de geesten hem nooit kunnen vinden. Logisch, hij is nòg ongastvrijer dan Scroodge. Mijn schoonmoeder is altijd heel blij met zo'n huisje met licht erin, schaatsbaan, winkel, het doet er niet toe, als het maar brandt. Alleen...ze heeft er geen plaats meer voor. Het is er nog meer afgeladen dan een curiosawinkel. Ze zou het op haar hoofd moeten zetten. Het vervelende is, dat ze verwacht dat wij, als zij het tijdelijke met het eeuwige verwisseld hebben, moge het nog lang duren, plaats hebben voor al die frutsels, ook mijn tante van zevenennegentig schuifelt met dezelfde ideeën rond. Wij hebben echter geen landhuis, noch een opslagcontainer en doen zelf moeite onze frutsels kwijt te raken. Als de hel bestaat, mijn hel, is er geen vuur, maar staat hij vol met porseleinen beeldjes, kristallen figuurtjes, tuinkabouters. Maar ik geloof niet in de hel, gelukkig maar. Enfin, misschien vinden we nog een minilichthuisje. Je doet zo graag iemand een plezier met Kerst.

Fijne dagen,

Thea

© december 2009, Alida, BasicPublishing.nl